

Sorsz.	N e v e	Lakása
250	Propper Adolf	Eperjes
251	Propper Dávid	N.-Sáros
252	Pulszky Géza	Zsebfalu
253	Rády Antal*	Herhej
254	Ribosy József*	Szeben
255	Rajner Vilmos	Kerektrét
256	Rojkovics Antal*	Balázsvágás
257	Rojkovics István*	Somos
258	Rojkovics Sándor*	Eperjes
259	Romanszky Antal*	Zboró
260	Rosenberg Hermann	Eperjes
261	Rosenberg Wolf	Nyársárdó
262	Roskoványi Ambrus	Eperjes
263	Roskoványi Bertalan	K.-Szeben
264	Rödler Ágoston	Eperjes
265	Ruprecht Ede*	Kurima
266	Rutkay Aurél*	Eperjes
267	Salamon Géza	Palocha
268	Sarlay Sándor	Eperjes
269	Sass Bertalan*	Eperjes
270	Schmidt Gyula	Eperjes
271	Schönvizi Gyula*	Soóvár
272	Schulez Flóris	Hanusfalu
273	Schulek Gustáv	Eperjes
274	Schwarcz Bernát	Péchuifalu
275	Semsey Ádám	Kassa
276	Semsey Adolf*	Eperjes
277	Semsey Boldi*	Deméthe
278	Semsey Ervin	K.-Keresztes
279	Semsey Géza*	Hertnek
280	Semsey Gyula*	Girált
281	Semsey Vilmos*	Eperjes
282	Skopecz Gyula*	Soóvár
283	Schmidt József*	Radoma
284	Sparagnapane Ant.	Eperjes
285	Stamm Ágoston	Eperjes
286	Stempak Ignác*	Eperjes
287	Stepan János	Eperjes
288	Suszter Károly	Hersárdó
289	Szabó Ede	Eperjes
290	Szabó Vincze*	Bártfa
291	Szalyovics Vincze*	Schönvizi
292	Szarkulics László*	Bártfa
293	Szekerka János	P. Peklén
294	Szentandrassy Lajos	Eperjes
295	Szepsy Dániel*	Kurcsin
296	Szinyy Bertalan*	Szinyye
297	Szinyy József	Szinyye
298	Szinyy Kálmán*	Sz.-Ujfalu
299	Szinyy László idb.*	Jernye
300	Szinyy Pál*	Jernye
301	Szinyy László ifj.*	Sz.-Ujfalu
302	Szinyei Zsigmond*	Jernye
303	Szmoligovics Gyula*	Bodruzsal
304	Szmrecsányi József*	Darác
305	Szmrecsányi Ödön	Darác
306	Sztankay László	Eperjes
307	Tahy Arnold*	Eperjes
308	Tahy Géza	Plavnica
309	Tahy István	Eperjes
310	Tahy Kálmán*	Nyirjes
311	Tahy László	Eperjes
312	Takács István*	Girált
313	Tardy István	K.-Keresztes
314	Tirnauer Lajos	Eperjes
315	Tomko József*	Hedri
316	Toszt Károly*	Zboró
317	Tóth Miklós dr.	Eperjes
318	Ujházy József	Budamer
319	Urban Adolf*	Hanusfalu
320	Urban Antal	Eperjes
321	Urban Gyula*	Eperjes
322	Úsz Ferdinand*	Eperjes
323	Úsz István*	N.-Sáros
324	Úsz Róbert*	Eperjes
325	Uszlár Otto br.	Deméthe
326	Váczy Péter*	Közegh
327	Wajhandt József	Hrabkó
328	Wandrackec Károly	Soóvár
329	Wallent Márton	Eperjes
330	Wallesch Ágoston	Klyussó
331	Weinfeld József	Lapispatak
332	Wenietaner Joach.	Krivány
333	Wengerszky Győző gróf	Sebes
334	Willecz Ágoston	Miskolcz) Eger
335	Willecz Boldizsár*	Bártfánfalva
336	Willecz Ferencz	(Odom (Szpsm.)
337	Willecz István*	B.-Ujfalu
338	Willecz Chamil*	Eperjes
339	Willecz Jób	Eperjes
340	Winkler Bertal.*	Zboró
341	Winkler Gyula*	Sz.-Hermány
342	Wittenberger Samu*	Szeben
343	Wodianer Márton	Eperjes
344	Zaszticza Manó*	Abos
345	Zborovszky János	Eperjes
346	Zombory Bert.	K.-Szeben
347	Zsembery Kálmán*	Bártfa
348	Fekete Sándor levéltárnok	Eperjes

Fuhrmann Andor eperjesi és Tomcsáni Károly bártfai polgármesterek.

Rend és szabadság az igazgatásban.

Berzeviczy Albert értekezése az államtudományok tudorává lett fölvilatása alkalmából.
(Folytatás.)

Az egyéni szabadságjogokat következőképpen osztályozza John Stuart Mill¹⁾: „Az emberi szabadság sajátos köre magában foglalja először is a lelkiismeret egész belső világát, melynek fokvetelvénye a legtágabb értelemben vett lelkiismeret-szabadság, gondolat- és érzésszabadság, teljes vélemény- és érzésszabadság a gyakorlat és elmélet, a tudomány, erkölcs és vallás minden tárgyaira nézve. Magában foglalja másodsor még az emberi ízlések és törekvések szabadságát, t. i. a szabadságot arra, hogy saját jellemünkhöz képest rendezhessük be életmódunkat, hogy tetszésünk szerint cselekedhessünk, elfogadva a lehető következményeket, a nélkül, hogy mások által gátoltatnánk, mindaddig t. i. míg nekik kárt nem okozunk, még akkor sem, ha cselekedetünket örültnek, gonoszoknak vagy helyteleneknek vélnék. Az egyének ezen szabadságából folyik harmadszor, — megtartva mindig ugyanazon határokat, több egyén szövetkezésének szabadsága, szabadság az egyesülésre oly célok tekintetéből, melyek mások érdekeit nem sértik, föltéve, hogy a szövetkező egyének teljes körűk és nincsenek sem kényszerítve sem rászédve.“ Ezen osztályozásnál talán teljesebb foglalatát adja az egyéni szabadságjogoknak hazai tudósunk *Kaucz Gyula*²⁾: létbiztonsági jog; erkölcsi becsülés és személyiség-elismerés joga; vagyon- és tulajdonbiztonság; munkaipar és forgalomszabadság; társulási szabadság; hivatás- és foglalkozás szabadsága; lélekismeret-, vallás- és gondolat szabadság.

Az egyéni szabadság a szabadság minden egyéb nyilvánulási módzatának alapja és nélkülözhetetlen tényezője, ugyanígy, hogy a hol az egyéniség háttérbe van szorítva, ott a legkitűnőbb alkotmány mellett sincs valódi szabadság.³⁾ A kor követelményeinek színvonalán álló státuszban azonban az egyéni szabadságjogok teljes biztosításán felül a polgárok politikai szabadságjogokban is fognak részesülni mindenkor.

A politikai szabadságjogoknak, — melyeket *Montesquieu* a nemzet jóléte első föltételeinek vall, s melyek közé rendszerint a törvény előtti egyenlőség, az egyelet-alkotás és gyűlésezés-, a kérvényezés és panaszlás-, a nyilvánosság és a szabad discussióban nyilatkozó közvélemény joga, a sajtószabadság, választási és önkormányzati s végre az ellenállási jog szoktak soroztatni,⁴⁾ — lényegét *Aristoteles* a kormányzás és egyszersmind kormányoztatásba helyezi.⁵⁾ Nagy publicistánk, *Eötvös József* szerint a politikai szabadság abban áll, hogy ne létezzék oly hatalom az államban, mely nem a nép nevében s — legalább közvetve — nem általa gyakoroltatik.⁶⁾ Természetes, hogy az oly államintézményekben, melyek valóban szabadelvűek, első sorban az egyéni szabadságjogoknak kell törvényes oltalmát és teljes biztosítást találniok; hogy továbbá az egyéni szabadságjogok tiszteletben tartatnak ott is, — habár gyakran illusoriusoknak tünnek föl, — hol az államhatalom politikai szabadságjogokat nem ismer, s hogy végre létezhetik, — sőt mint a történet bizonyítja létezett is gyakran — oly államokat és kormányzat, mely túlzott szabadelvűségéből indulva ki a politikai szabadságjogokat szabadossággá és tömeguralomná növelte, épen a valódi egyéni szabadságot elnyomván általuk.

Az embernek, önálló egyéniségéből, ugy mint az államközlet természetéből folyó szabadságjogai tehát igazán megszilárdultaknak és biztosítottaknak csak ott lesznek mondhatók, hol e biztosítás megnyerhetése végett minden egyes lemondott a maga természeteti szabadságának egy részéről a végett, hogy társának hasonló szabadságát lehetővé tegye. Erre magyarázandók *Kossuth* ama szép szavai: „A szabadság megosztás által nem fog, sőt nő, sőt erősödik.“ Ugyanó azt mondja: „A hol szabadság van, ott rend is van!“ és *Gneist* így szól: „Freiheit ist Ordnung. Freiheit ist Kraft.“ Bizonyos, hogy a szabadság és rend, „a politikai szervelet e két pólusha,“⁷⁾ helyesen föl fogva s tisztán azon túlzott értelmezéstől, melyet némely korok gyakorlata s némely politikai elméletek hirdetői egyiknek ugy mint másának adtak, nemcsak, hogy természetükkel fogva szükségképi ellenhatásban nem állhatnak egymáshoz, de öszszetűközésük egyáltalán elképzelhetetlen, mert határaik kölcsönösen összeesvén egymást földik, kiegészítik, egymásba beillenek, s ez értelemben áll az, miszerint az igazi szabadság nem gondolható rend nélkül, sem a valódi rend szabadság nélkül. Erre nézve mondja *Kossuth* Lajos: „Azt mondják: hol egy ember kénye parancsol, ott rend van, ámbar nincsen szabadság, — de hogy van! hiszen emberre nézve, és így emberekből álló polgári társaságra nézve is, lehetetlen rendtelenebb állapotot képzelni, mint minő az, a hol az ember semmi, hol emberiségéből, erkölcsi individualitásá-

¹⁾ *J. St. Mill*: „On Liberty.“
²⁾ *L. Kaucz Gyula*: „Politikai tudomány kézikönyve.“
³⁾ *L. Asbóth János* id. művét.
⁴⁾ *Kaucz Gy.* id. műve.
⁵⁾ Ugyanott.
⁶⁾ *L. Eötvös* id. művét.
⁷⁾ *Kaucz* id. műve.

ból ki van rekesztve, hol csak pusztá gép. Ez a kigondolható legnagyobb rendtelenség a világon. Mondják ismét: „amott, igaz, van rendtelenség, de van ám szabadság is;“ de hogy van! hiszen rendetlen állapotban senki sem szabad!“ Ezen fogalom meghatározás, — mely a szabadságnak tisztán objectív oldalát méltatva, s csupán a végtelket szembebesítve, rendet és szabadságot azonosít, — sokban találó czáfolatát leli *Benczúr*-nak a szabadság- és társadalmi rendről írt tanulmányában.⁸⁾ „A társadalmi rend — mondja ez író — a polgári szabadsággal nem ugyanaz, nem synonym, de nem is ellentétes, sőt egymást föltételező s kiegészítő a két fogalom.

„Különbözik egymástól a szabadság és rend: 1. Eredetére nézve. A szabadság t. i. *belülről*, minden ember belsejéből, és tehát a társadalomban *alülről* veszi eredetét; a rend pedig *külről* s *felülről*, egyenesen az álladalmi hatalomtól származik.

2. Körére nézve. A szabadság köre épen ott végződik, hol a rend tere kezdődik. Amaz a jogtörvény által megengedett, emez az által tilalmazott tér. A rend tehát a szabadság körét hozzásimulólólag de sértetlenül fogván körül, vele természetesen megegyez: amde ellensége s visszatúsítója az a jogkörön túlsapott szabadságvágy, melynek korlátlanág, melynek épen fekezésére állították fel, származék bár ezen korlátlanág (szülője mindig jogsértésnek) akár önkényből, akár tudatlanság vagy tévedésből. A szabadság köre s a rend tere közti határvonal eltalálása fő s legnehezebb feladata a státusbölcsestésnek; arra vergődni végczélja a szabadság igaz bajnokainak, s rajta megállapodni s maradni képes lelkület kizárólólag az önmagán uralkodni tudó, szabadságra megért nemzetnek sajátja. Mert a szabadság könnyen tulterjesztetik illető körén, s ekkor az a rend terére csapván, jogsértéssé, rendbontássá fajul; s viszont a rendet kezelő hatalom is szeretven a szabadság körére berontani, könnyen jogokat tapos s elnyomja a szabadságot.

3. Lényegére nézve; a főnebbiekhez képest a szabadság a cél, a rend az eszköz; mint-hogy az emberek a végett szövetkeztek, hogy a szabadságot a rend által biztosítsák.“

Megállapítva levén ekkép a szabadság és rend fogalma s e kettő viszonya az elméletben, lássuk már most, mint érvényesülnek a kifejtett elvek az államigazgatásban, s mire vezet az azokkal visszaélés, azoknak túlfeszítése egyik vagy másik irányban? (Folytatása következik.)

Különvélemény az eperjesi vízvezeték ügyében.

Tekintetes városi közgyűlés! Tisztelettel alábbi örömmel vevém tudomásul és egyetérték a pénzügyi és gazdasági szakosztálynak a vízvezeték választmányjal a közgyűléshez együttesen betervezett azon általános véleményével: *miképen a szakosztály és választmány elismerik a vízvezeték nagy fontosságát, jótékonyágát és szükségességét, s emélfogva létrehozatalát el sem utasítják, sőt bizony melegen óhajtják; de a jelenlegi kedvezőtlen viszonyok között nem tartják kivethetnek s a létesítése iránti határozatot függöben hagyandónak véleményezik mindaddig, míg a viszonyok kedvezőbbé alakulnak s az ügy a közönség részéről hathatósabb támogatásban fog részesülni.*

Nem érthetek azonban egyet az egyesült bizottság azon nyilatkozatával hogy „belvárosunkban számos ház oly minőségű és mennyiségű vizet tényleg el van látva, minőt a vízvezeték, létesítése esetében, szolgáltathatna foga;“

Sőt bizony ez állítást tisztán phrasisan kell nyilvánítanom, mely semmi számitáson, méréseken, vegyontáson nem alapul; mert hiszen — elnézve attól, hogy ezen állítás a véleményezőket önmagukkal hozza ellenmondásba — mire való volna akkor a tervezett vízvezeték, ha a belvárosban létező kutak jó és elegendő vizet szolgáltatni képesek volnának, hacsak ivásnak és főzésnek is? hisz akkor elődeink a jelen hiányos vezetékét sem alkották volna, melynek vizét háztartásaikban, még mikor zavaros is, inkább szeretik a gondos nők használni, mintsem a házi kutak, tiszta de rozsz, vizet.“

Ezen belvárosi kutak vizének minőségét rég elítélte a közérzület és tapasztalás, és a rozsz vizet jóvá varázsolni semmiféle mondatokkal nem lehet; de elítélte a tudomány is. Ugyanis *Szabó József* vegyantudor és a természeti tudományok tanára az országos egyetemen, „az *ivóvizről*“ nemrég tartott népszerű felolvasásában kimutatja, hogy *jó víz* csak az, melynek szászzezer sulyrészében a szilárd alkatrész nem kevesebb harcmincnál és nem több ötvennél, hanem 30 és 50 közt ingadozik, mit számos vegyontások után nyert tapasztalatokkal bebizonyít. — Eperjes belvárosa legjobb vizének a takarékpénztár kis udvarán lévő kut tartatik. —

¹⁾ *Kossuth* id. cikke.

²⁾ *Benczúr János* „A szabadság és társadalmi rend elmélete.“ 1848.

³⁾ Érdekes lenne ha a levéltárnok ur kikeresné és közzé tenné, mikor és ki által jött létre ezen vízellátás? akkorában igenis jeles, azért is „Kunst“nak nevezett, most persze, nagyon is elavult mechanizmus.

Folytatása a mellékleten.

Izsepy párolt 100 ezer tehát a a jó víz ezek is salétrom székek f nak ne Eperjes külváros ezen kör lében, m De sült t nem le senél fog rithetők tehát tü hagyják, elégtelen sonlítás, 24 óránt tizedrész El ha képes selni a t költségei nevezete *Köszér* He kiszámit *üvenkiat* *dezet.*

A az első zetek sz rint — frt. Teg részletez emelkei ban 32 tőrleszté ben 35.0 jai most frt) tehe költsége Ezen 35 (32 Üzemi I szo

1. csövezete lekerül a 2. főtcaí é esetekre ezen két fedni: a rosi utcá ugyanani nyos teh *Köszér* illetleg nagyobb fentartás amennyil körülmét belül

3. től, mely Ezen gé lomtól a lomárok (t. i. me pár köve mivelhog és az en a mostar mindig é és fagyos nek egy harmad terek tel vízemelő gosan, v ötöd rész

Ny töke, meg karitativ vagy oly munkaké vagy pé van, és közónak célra, va közárver lom jelic ennek n

*) ámbar a tehat az

Zsély Gyula gyógyszerész ur szíves volt ezt le-
párologtatni, és azt találta, hogy ezen víznek
100 ezer sulyrésze 95 szilárd alkatrészt tartalmaz,
tehát a kellő mennyiség kétannyiát, miszerint az
a jó vizek közé teljességgel nem számítható. És
ezek is milyen szilárd alkatrészek? nagyjából
salétrom és ammonium — az istalók és árnyék-
székek fertője! Lehet ezt a rozszak közt a legjobb-
nak nevezni, de jónak nem. Jó ivó és főzővíz
Eperjes belvárosában nem található; jobb vizet a
kültvárosokban kell keresni, legjobb pedig csak
ezen körökön kívül a völgyön, a Tárca medre köze-
lében, melyből természetes módon átszűrődik.

De mennyiségileg sem áll az, mit az egye-
sült t. bizottság állit; mert számosabb háznál
nem létezik kut; ezen kutak pedig a város fekvé-
sénél fogva 5—6 ölnyi mélyek, tehát nehezen me-
rithetők és csak 3—4 lábnyi vízzel bírnak,
tehát tűzveszély alkalmával a tüzoltókat cserben
hagyják, s mindkét tekintetben még a meglévő
elégtelem vízvezetékekkel sem bírnak ki az összeha-
sonlítás, nem hogy a tervezett vízvezeték, mely
24 óránként fél millió literre van számítva, aligha
tizedrészből volnának képesek helyettesíteni.

Előáll már most azon legfontosabb kérdés:
ha képes-e a város jelen körülményei közt elvi-
selni a tervezett vízvezeték kiállítását és fentartását
költségeit, a lakosság érzékeny terhelése nélkül,
nevezetesen a községi pótlék emelése vagy a házak
könyvvel megadóztatása elkerülésével?

Ha ezekről helyesen ítélhessünk, szükséges
kiszámítani az egyszeri kiállítási beruházást és az
évenkénti fentartási költségeket és ezeknek fe-
dedzetét.

Szükséglet:

A vízvezeték általános költségvetése, vagyis
az első beruházás, Wein János ur, a pesti vízve-
zeték szakavatott igazgatójának felszámítása sze-
rint — beleértvén szerény díjazását is — 31.500
frt. Tegyük fel, ami valószínű, hogy ezen összeg a
részletezés és a kivétel alkalmával 40 ezerre fog
emelkedni: elesik belőle a célra a takarékpénztár-
ban 32 év óta felgyűlt 6000 forint; marad tehát
törlesztési költséggel fedezendő 34.000, helyeseb-
ben 35.000 forint, mivelhogy a bécsi bank papir-
jai most 98-on állván, csak 2% veszteséggel (700
frt) tehetők pénzé, mihez még bélyegek és apró
költségek (300 frt) járulnak.

Ezen 35 ezer frtnak évi 6% kamata	2100 frt
" " " " " " 1% törlesztése	" " " "
" (32 esztendőig)	350 "
Üzemi költség, Wein ur felszámítása	3860 "
szerint	" " " "
Összes évi költség	6310 frt

Ennek fedezete:

1. A mostani vízvezeték gépezete,
csövezete és cseternyéinek fentartása be-
lekerül a városi pénztárnak évi 600 frt

2. Minthogy azonban a mostani 4
fóutcai és 3 magyarutcai cseternye — tüze-
setekre nem is gondolva — alig képes
ezen két utca napi rendszeres szükségletét
fedni; az elővárosok és a többi belvá-
rosi utcák jogositva vannak legalább még
ugyanannyi vízmedencét követelni. Méltá-
nyos tehát, hogy a város ezen nyilvános,
közszükségletekre szolgáló vízszaporításért,
illetőleg megkettőztetésért, s ha kell még
nagyobb megszorozásért, a vízvezeték
fentartásához legalább annyival járuljon,
amennyiben neki ezen felszaporítás más
körülmények közt kerülné volna, körül-
belül 300 frt

3. A mostani vízemelőgép, épületes-
től, melyben áll, azontul feleslegessé válik.
Ezen gépet mozgó vízerő, mely a ma-
lomtól elvonatik, vízbőség idején a ma-
lomárok víztömegének egy heted része;
(t. i. mely képes volna a malom hetedik
pár kövének hajtását eszközölni;) — de
mivelhogy ezen a felső malomtól elvonat
és az emelő gépre elvezetet vízmennyiség,
a mostani vízvezeték elsőjégi jogánál fogva,
mindig és változatlan ugyanaz: az száraz
és fagyos időben a malomárok egész víze-
nek egy negyed, sőt bizony néha egy
harmad részénél sem kevesebb. El nem
tértek tehát a valótól azt állítván, hogy a
vízemelő készülék elvon a malomtól átlag-
osan, vagyis egymásra, víztömegének egy
ötöd részét.)

Nyilvánvaló, hogy ezen vízerő oly
tőke, mely az új vízvezeték által megta-
karítottván, ennek javára esik, még pedig
vagy oly módon, hogy ezen víz a malom
munkaképességének emelésére fordították,
vagy pedig hagyassék meg amint most
van, és az épülettel együtt magánállal-
kozónak udassék bérbé valamely technicus
célra, vagy pedig örök áron adassék el
közárverés útján. Minthogy pedig a ma-
lom jelenen 3450 forint évi bért fizet,
ennek nem ötöd- hanem csak hetedrésze
490 frt
(Folytatása következik).

*) Ma november végével, például, csak két kö jár,
amíg a víz ezidén még fagyva nem vala; a vízvezeték
tehát az egész víztömeg $\frac{1}{3}$ részét nyeli el.

Különfélék.

A megyei tisztújítás nem f. hó 13-án —
mint a legutóbb tartott rendkívüli megyebizottsági
közgyűlés határozta — hanem f. hó 27-én
fog megtartani.

Ennek oka valószínűleg azon körülményben
keresendő, hogy a belügyminiszerium azon, általa
rendeletileg megszabott határidőtől, melyen túl a
tisztújítások megtartandók, eltérni nem akar.

A megszüntetett jogakadémia visszaállítására
érdekben megindított aláírások — mint a más
helyen közölt folytatolagos kimutatásból látható
— örvendetesen folynak s reményt nyújtanak a
mozgalom végleges sikeréhez.

Ügyvédi iroda. Szalyovich Imre h. köz- és
váltó-ügyvéd f. é. decemberhó 5-én ügyvédi iro-
dát nyitott. Lásd a hirdetési rovatot.

Miklós napja, melyen nálunk templomi
ünnepe van, szokás szerint nagy misével ünne-
peltetett meg.

Az előtt való este lehetett ugyan még egy-
két „Mikulást“ látni az utcán, úgy látszik azon-
ban, hogy e szokás a felénk gyermekek nem
cselkői örömeire, lassankint kimegy a divatból.

Az időjárás sehogy sem akar télies színt
ölni. Nehéz, sűrű köd ereszkedik le esténként,
mely esőhöz hasonlóan, cseppekben hull alá s
áztatja a talajt. Sokan azt hiszik, hogy ez idén
lanyha lesz a tél. Mit mond majd ehhez a mi
korsúlyzó-egyletünk, mely működését már tényleg
megkezdte, noha egyletőre még csak a tanács-
terem zöld asztala mellett.

A karácsoni ünnepek küszöbén állván, kö-
zeledek az ajándékok és kellemes meglepések
ideje. Kiki azt kérde, hol találhat ily célokra
alkalmas tárgyakat. A feleletet megtalálják t.
olvasóink lapunk hirdetési rovatában, melyre figye-
lmeiket ezennel felhívjuk.

Az 1878-ik évre szóló városi költségvetés
sajtó alá kikerülve, a városi képviselők között
kiosztatott. A kifüggesztés utján közvététel tör-
vényszabta határidejének elmúltával a költségvetés
közgyűlési tárgyalás alá kerülend.

A városi kórház javára, mint minden év-
ben, úgy ez idén is újví jótékony adakozások
fognak gyűjtetni, mire az emberbarátok figyelmét,
kik a betegek sorsán könnyíteni akarnak, ezennel
felhívjuk.

Az illető iver legközelebb ki fognak bo-
csáttni.

Neerolog. F. évi decemberhó 2-án meghalt
Makoviczky József, okleveles gyógyszerész, mun-
kás élete 49-ik évében hosszas szenvedés után.
Temetése nagy részvét mellett f. hó 4-én ment
végbe. Béke hamvaira!

A török sebesültek javára helyben gyűjtött
252 frt 35 kr. és egy drb. husz frankos arany,
Szentandrassy Lajos ur által illetékes helyre kül-
detvén, a „Közvélemény“ című fővárosi lapnak f.
évi decemberhó 5-én megjelent 336-ik számában
nyilvánosan üggyeztetett.

Sylvester-esti reuuió. A sármegyei jóté-
kony nőegylet Sylvester estéjén, reuuiót szándé-
kozik rendezni a városi nagy táncteremben, az
egyleti alap javára.

Kassa zárt város! A belügyminiszerium
megengedte Kassa városának, 6 évig minden a
vasuton érkező szállítmányoktól, köveztvám he-
lyett, a vasutnál következő díjakat szedni, vám-
mázsáknál:

nyers építkezési anyagoktól	$\frac{2}{10}$ krtól $\frac{9}{10}$ krig
kő- vagy barnaszén és gabonaműektől	1 krt
más termékek, állatok, ital- és ételműektől	2 "
finomabb tárgyak, iparkészítmények kereske- delmi cikkekktől	5 krt

Ezen reánk nézve is fontos engedély új helyi
adóval terheli az ipart és kereskedelmet, főleg a
vasuton eszközlendő szállításokat, amennyiben a
lovak száma után fizetni szokott szekértehertől, a
mi csekélység volt, most 50 kilonként fog a fenti
sulyos köveztvám szedetni.

Állitattik, hogy ezen engedély kérelmezését a
kassai törvényhatósági bizottság soha sem tár-
gyalta s általános a hiedelem, hogy az azon kívül
terjesztett volna fel: de bizonyos, hogy ezen
sarc nagy elégtelenséget okoz az iparosok és
kereskedők körében, mi ellen a kamara erélyesen
készül felszólalni, ugymint egy új adóem
ellen, mely tetemesen megbénítja Kassa városa
nagybani kereskedését és általában a vasuti for-
galmat!

Összehasonlítások a közös költségvetésből.
A jövő évi közös költségeloirányzat táblázatos ki-
mutatásából érdekesnek tartjuk a „Hon“ után
közölni azon főbb adatokat, melyek a jövő évi elő-
irányzat tiszta szükségletét a három utóbbi év
megszavazott közös kiadásával összehasonlítva tűn-
tetik föl.

Az 1875. évben volt az összes közös kiadás
107,606.965 forint; 1876-ban 116,563.323 forint,
1877-ben 111,311,659 frt; jövő évre előirányozva
van 109,031.871 frt. E szerint a jövő évi előirány-
zat nagyobb az 1875-ki megszavazott kiadásoknál:
1,424.306 fttal; ellenben kisebb az 1876-dikiaknál
7,531.442 forinttal és kisebb az 1877-dikiaknál
2,279,786 fttal.

„Öld meg!“ Párisi lapok hozták a következő
drámát, mely az élet nagy szinpadán zajlott le:
Egy Gantre nevű asztalos, tizenkilenc éves, egy

csinos mosonót vett el, ki azonban már pár hó-
mulva beleunt a házasság életbe s megszőkött férjé-
től. Gantre később arról értesült, hogy neje
gyanus tánchelyiségeket látogat. Mult héttől este
sikerült nejét megtalálni, ki ép egy csomó hirt-
hedi kokett körében állt. Gantre nejehez ment,
heves szemrehányásokat tett neki ledér élete
miatt, s aztán fölszólította, hogy vagy térjen vissza
hozzá vagy tegye le nevét. Midőn aztán az asz-
szony e fölszólításra gúnnyos kacajjal válaszolt:
Gantre revolvert vont elő, s két lövéssel földre
terítte nejét, ki halálosan megszebesült s még az
éjjel meghalt. A tettest elfogták.

Szinház.

Szombaton K. Krimszky Béla „Két szív sze-
relme, vagy az arany és salakja“ című 5 felvoná-
sos színműve került színre, melyről külön fogunk
szólni.

Vasárnap: „Kossuth és Batthyány“ színmű.
Oly darab, melynek semmi beléértéke nincsen. A
benne előforduló nagy történelmi alakok közül a
Batthyányi van leginkább kidomborítva; a többi
megjelenik ugyan, de nem cselekszik, vagy a hol
cselekszik, teszi anélkül, hogy tettök lélektanilag
indokolta lenne. Kossuth, Görgei stb. oly alakok
e darabban, melyek leginkább csak a maszk ha-
sonlósága s az ezáltal felébresztett emlékek köz-
vetítésével tudnak maguk iránt érdeket kelteni.

S meg kell adni, hogy a maszkok egy-kettő-
nek kivételével, igen sikerültek voltak. Helyesnek
is tartjuk, hogy ily darabok olykor színre kerül-
jenek; mert kétségtelen, hogy fölébresztik a dicső-
ség korszakának nagy emlékeit ott is, hol talán
már halványuló félben vannak.

Eleterős jelenet volt a honvéd-toborzás, mi-
kor is a „Talpra magyar“ című dalt kétszer ismé-
telni kellett. Másrészt nem mulaszthatjuk el meg-
említeni, hogy néhány nagyon is szembeálló hiba
fordult elő. Így pl. a világosvári fegyverletétel al-
kalmával mindenki letette fegyverét, csak Görgey
nem. A történelmi hűséggel ellenkezőben állt to-
vábbá az is, hogy Danjanich az aradi börtönben
teljesen épen s egészségesen jelent meg vértanu-
társainál, holott mindenki tudja, hogy a szabad-
ságharc e herosát a döntő pillanatban lábtörése
akadályozta a Görgey terveit meghiúsító cselek-
vésben.

Szardán Rózsáné jutalomjátékú „Az orosz-
török háború, vagy Plevna ostroma“ kiállítási
darab került színre. A telt ház zajos tapssal s
koszorúkkal fogadta a jutalmazandót. A darabban
vannak érdekes jelenetek s különös kiemelést
érdemelnek a benne előforduló festői csoportoza-
tok s néma képletek, melyek a rendezőségnek be-
csületére váltak.

Csütörtökön „Angot, a kofák leánya“ ado-
tott elő. Az eddigi operette-előadások közül ha-
tározottan ez volt a legsikerültebb Kiváló tet-
zésben részesült: Lange kisasszony (Várhalmi
Anna) és Clairette (Peterdiné) gyönyörű kettős
éneke a második felvonásban, továbbá az előb-
binek s Ange Pitounak (Nagy) kettős s végül
Tóth (Larivaudière) és Püspöky (Pomponet) kitü-
nően sikerült duettje a harmadik felvonásban. A
karékek is jobban be voltak tanulva mint
egyékkor.

Sz. Prielle Kornélia asszony megérkezvén, ma
kezdli meg vendégtéjéket sorát a „Holt szív“ című
színműben. A belépti-jegyek nagy része máris
elfogyott s kétségtelen, hogy mielőrt
közönségünk sietni fog a nagy művészno játékában
gyönyörködni.

(Fortsetzung der Tagesneuigkeiten.)

Das Tombolapspiel, welches vorigen Samstag
in Soovar zu Gunsten der dortigen Feuerwehr-Kom-
panie stattfand, war zahlreich besucht und gestaltete
sich zu einem außergewöhnlich interessanten und leb-
haftem.

Das Fest fand in den Räumllichkeiten des Bet-
ter'schen Gasthauses statt, welche die zum überwiegend
großen Theile in der kleidamen Feuerwehruniform
erwirkelten Gäste füllten.

An eine Wand der glänzend erleuchteten Lokalität,
lehnte sich ein Stägere, auf welchem die zahlrei-
chen Gewinnte — zum größten Theile Spenden und
Beiträge von zarten Damen Händen — zierlich geord-
net, aufgestellt waren.

Die Loose wurden gänzlich vergriffen und nahm
das Spiel gegen 8 Uhr Abends den Anfang.

Jedermann war gespannt zu erfahren, was ihm
von der Laune des Schicksales beschieden sein wird.

Der Eine wünschte sich Das, der Andere Jenés,
und es erregte helle Heiterkeit, als derjenige der sich
das zierliche Christbaümchen nebst dessen Attributen,
als: eine köstliche Leberwurst von beträchtlicher Länge,
zwei statliche Bierflaschen u. i. w. gewünscht, statt
dessen das nordische Civilisationsmittel — eine Kan-
stichka — gewann. Ein zweiter machte sich auf ein
Paar niedliche Damenpantoffeln große Hoffnungen,
und gewann — o Ironie des Schicksales — eine
Schnupftabakdose. Ein Dritter mochte für den präch-
tigen Galen, welcher die allgemeine Aufmerksamkeit
auf sich lenkte, stille Sympathien genähert haben und
gewann ein Packet unbekanntes Inthaltes, welches
lesterer sich schließlich als Glanzwichs guter Qualität
entpuppte.

Sollen wir noch erwähnen, daß Einer eine schöne Moderatorklampe, ein Zweiter eine Andraffy-Pfeife aus Schemmnig und ein Dritter einen Hahnenfänger gewann, u. s. w. Wir gestehen offen, nicht in der Lage zu sein, alle die schönen, niedlichen Sachen und Kurzgegenstände — über 200 an der Zahl — herzu zählen zu können. So viel ist aber gewiß, reich an interessanten Momenten war, welches zur Genüge Stoff zur Unterhaltung bot.

Dem Tombola Spiel folgte ein recht animirtes Tanzkränzchen, welches erst in später Nachtstunde endete. Mit einem Worte, das Fest kann in jeder Hinsicht als ein sehr gelungenes bezeichnet werden.

Feuerlöschordnung. Die Stadt Klauenburg hat nach schwerer Heimtückung durch Feuer im vorigen Jahre, eine Feuerlöschordnung eingeführt, wonach zur Unterstützung der freiwilligen Feuerwehr die gesehnte männliche Einwohnerschaft von 18–40 Jahren zum Löschdienste verpflichtet ist.

Die Liste der städtischen Virilsten pro 1878, wird im Sinne der bestehenden gesetzlichen Bestimmungen noch vor Jahreschluss rektifizirt werden und wird daher zu diesem Behufe am 13. d. M. im Sitzungssaale des Stadthauses die diesbezüglich seitens der Nepräsentanz entsendete Commission tagen.

Es werden demnach alle diejenigen, die ein Recht darauf haben, in die Liste aufgenommen zu werden oder die zweifache Einrechnung ihrer Steuer zu beanspruchen, aufgefordert, am erwähnten Tage vor der Commission ihre Ansprüche geltend zu machen.

Neue Musikalien. In der Verlagshandlung des Táborzky & Parsch in Budapest ist soeben erschienen: „Dem Andanten Petöfi's“, Melodie von Franz Liszt. Ausgabe für Pianosorte (zweihändig). Preis 80 kr.

Eine unerschöpfliche Flasche. Eine überaus sinnreiche Erfindung wurde vor Kurzem auf dem Gebiete der Glasfabrikation gemacht; dieselbe besteht in einer Flasche, welche man, wenn sie einmal eingeleert wurde, nicht wieder füllen kan. Diese überaus praktische Vorrichtung wird den Schrecken aller Kästler ausmachen, die mit ungläublicher Dreistigkeit die alten Bouteillen der Liqueurfabrikanten und Besitzer von feinen Weinen dazu benutzen, um sie mit Mixturen ihrer eigenen Fabrikation anzufüllen. Die ganze Vorrichtung ist im Grunde überaus einfach und besteht aus Folgendem: Die neue Flasche, welche in jeder beliebigen Form hergestellt werden kann, unterscheidet sich von allen anderen ähnlichen Gefäßen lediglich durch einen Apparat aus Glas, welcher im Flaschenhalse befestigt ist und eine Art von Verschluss bildet. Stürzt man das Gefäß um so fest dieser Verschluss der vollständigen Entleerung nicht das geringste Hinderniß entgegen. Ist es jedoch einmal ausgeleert, so macht die neu erfundene Vorrichtung jede Einfüllung, auch nur eines einzigen Tropchens von Flüssigkeit unmöglich, mag man die Flasche drehen und wenden wie man will. — Man kann hieraus leicht ersehen, wie groß die Vortheile dieser Erfindung sind, wenn deren Anwendung so einfach ist, wie der Erfinder versichert und der Kostenpreis einer so verbesserten Flasche in keiner nennenswerthen Weise jenen der schon an sich theuren Flüssigkeiten erhöht, die sie enthalten soll. — Jede Fälschung des Inhaltes wird hiedurch unmöglich gemacht. Eine Originalflasche, die z. B. mit echtem Tokayer gefüllt war, kann unmöglich mehr mit einer Nachahmung dieser seltenen Weinorte gefüllt werden. Die dem Glase aufgedruckten Rabritsmarken werden daher in Wirklichkeit zu Schutzmarken für Echtheit der Producte. Was man vom Weine sagt, daß in ihm die Wahrheit liege, wird in Einkunft auch auf das ihm umhüllende Glas anzuwenden sein. Es wahrt jeder Fälschung den Eingang und bleibt seinem ersten Inhalte treu. Wer ihm mit Gewalt einen zweiten wird auferlegen wollen, dem wird es unter der Hand zerbrechen. — Da diese neue Erfindung die Flasche jedoch nur für einmaligen Gebrauch dienlich macht, wird sie sich nur zur Aufbewahrung edler Getränke eignen.

Ein entlaufener Todter. Aus Kurfürstberg in Westphalen meldet man Folgendes: „Wie denken Sie über den so urplötzlich erfolgten Tod des Schneidemeisters Gödde?“ fragte man sich hier allseitig in den letzten Tagen. Gödde sollte nach Aussage seiner Frau am Freitag, den 19. Oktober, in Folge einer Verblutung gestorben sein. Das Begräbniß und die sonstigen kirchlichen Requien wurden abgehalten. Da weder ein Geistlicher, noch auch der Arzt behufs Besichtigung des Todten gerufen worden war, so munkelte man, es könne ein Verbrechen vorliegen, oder aber ein arger Betrug. Am heutigen Tage nun ist auf Veranlassung der Polizei der Sarg ausgegraben und geöffnet worden, und man fand darin statt der Leiche — in Heu und Lumpen gewickelte Steine. Die Aufregung und Entrüstung ist natürlich sehr groß. Die Frau ist gefänglich eingezogen, auch wird es hoffentlich gelingen, den entlaufenen „Todten“ festzunehmen. Die Veranlassung zu dem abscheulichen Betruge wird wohl Habgucht gewesen sein, den Gödde hatte vor einigen Wochen bei einer Lebensversicherungs-Gesellschaft sein Leben gegen eine verhältnißmäßig hohe Summe versichert.

Großartige Juwelendiebstähle. gehören in England noch immer zur Tagesordnung. So wurden dieser Tage der jungen Gräfin von Aberdeen, die mit ihrem Gemahl ihre Klitterwochen in Halfstrad Place, unweit Sevenoaks, verbringt, aus ihrem Boudoir fast sämtliche Juwelen — größtentheils Hochzeitgeschenke — im Werthe von über 5000 Pfd. St. gestohlen. Der Diebstahl wurde ausgeführt, während das gräfliche Paar ipeiste.

Die Petroleumsteuer. Finanzminister Szell hat in der kürzlich stattgefundenen Sitzung des Abgeordnetenhauses den Gelegetwurf über die Mineralöl-Steuer eingereicht. Demnach soll von dem Tage an, an welchem das schaffende Geleg in's Leben treten wird, das Mineralöl, welches in Ungarn mittelst Raffinirung erzeugt wird und dessen Dichte bei einer Temperatur von 12° N. nicht größer 850 Grade ist, einer Verbrauchssteuer von sieben Gulden per 100 Kilogramm unterliegen (Ein Grad = ein Tausendstel der Dichte eines reinen Wassers). Diese Steuer entrichtet der Unternehmer der Raffinirung. Diejenigen Individuen, die mit Mineralöl Handel treiben, müssen binnen 3 Tagen vom Insebtreteten dieses Geleg ihre Mineralölvorräthe, wenn sie 100 Kilogramme überschreiten, bei den hiezu bestimmten Finanzorganen schriftlich anmelden und die Steuer entrichten, ferner binnen 60 Tagen ausweisen, woher sie ihr Mineralöl bezogen oder daß es bereits versteuert ist. Das als Lösungsmittel oder Extraktionsmittel dienende Mineralöl, das keine 780 Grade dichte ist, wird unter gewissen Bedingungen, welche der Finanzminister beschreiben wird, von der Verbrauchssteuer frei sein. Die Beaufsichtigung der Manipulation soll durch die Finanzorgane geschehen, ähnliche wie dies jetzt in den Bierbrennereien und den Spiritusbrennereien geschieht. Eigentlich hat diese Erhöhung jedoch das Publikum zu tragen, da die Fabrik den Preis des Petroleums natürlich im Verhältniß zur Steuer erhöhen wird.

Ein zweites Pompeji. In den Kunstkreisen Neapels erregt eine archäologische Entdeckung berechtigtes Aufsehen. Es handelt sich um eine unterirdische Stadt, um ein anderes Pompeji, das ganz zufällig, bei einer Brunnenreinigung unweit des Monte Gargano, (in Apulien) aufgefunden wurde. Zuerst stieß man auf einen antiken Diana-Tempel, dann auf einen circa 20 Meter langen, prächtigen Porticus mit Säulen ohne Kapitäl und schließlich auf eine unterirdische Nekropolis, die einen Flächeninhalt von circa 15,000 Quadratmeter überspannt. Viele wichtige Inschriften sind bereits zu Tage gefördert und einige davon im Nationalmuseum aufgestellt worden. Die aufgefundenen Stadt ist identisch mit dem alten Sipontum (bei Arpinum), von dem Strabo, Polybius, Livius u. in ihren Aufzeichnungen wiederholt sprechen. Sie wurde nicht durch Ase verschüttet, sondern versenkt in Folge starker Erdbeben. Die Häuser liegen etwa 20 Fuß unter dem bebauten Boden. Die italienische Regierung hat bereits die nöthigen Schritte gethan, um die Ausgrabungen in größtmöglichem Maßstabe vorzunehmen. Jetzt werden täglich neue Entdeckungen gemacht und man findet namentlich viele Kunstschätze. Die größte Ausbeute verspricht indessen die antike Todtenstadt mit ihrem inneren Gräbermeer.

Die Gebeine von Kolumbus. Der amerikanische Gesandte in San-Domingo hat dem Staatsdepartement in Washington einen Bericht über die kürzliche Auffindung der Gebeine von Christoph Kolumbus in der Kathedrale jener Stadt eingeschickt. — Kolumbus starb im Jahre 1506 in Spanien; 1513 wurden seine Gebeine zuerst in das Kloster zum heiligen Francisus, dann in das Rathhauer-Kloster zu Las Cuenas gebracht, im Jahre 1536 jedoch nach San-Domingo übertragen und in der dortigen Kathedrale beigesetzt. Im Jahre 1796 wurden von dort Gebeine, die man damals und bis jetzt für die des Kolumbus hielt, mit großer Pomp nach der Kathedrale von Havanna gebracht, woselbst sie sich jetzt noch befinden. Während nun vor einiger Zeit Arbeiter den Boden rings um die Kanzel in der Kathedrale von San-Domingo aufgruben, um Reparaturen vorzunehmen, stießen sie auf den Eingang eines Gewölbes, welches eine Bleistiege enthielt, deren Inschriften unwiderleglich bewiesen, daß die in der Kiste enthaltenden Gebeine die von Kolumbus sind. Einstweilen hat man die Gebeine dem P. Villini von der Kirche Regina Angelorum zur Bewahrung übergeben, bis ein passendes Monument, unter dem sie beigesetzt werden sollen, errichtet werden kann. Da die alten Archive der Kathedrale von San-Domingo längst zerstört sind, ist über die angebliche Verbringung der Gebeine nach Havanna nichts zu ermitteln; doch glaubt man, daß die Mönche die Spanier die Gebeine irgend eines Todten geschickt und für ihre Kathedrale die des Kolumbus behalten haben. Wenn den Mönche sich nicht im Jahre 1796 dieses Betruges schuldig gemacht haben sollten, so bleibt nur die Annahme, daß ein solcher Betrug jetzt versucht wird.

Flammenlöschmittel. Als Flammenlöschmittel für leicht entzündliche Gegenstände empfiehlt Jonaß in Paris das Imprägniren derselben mit einer Lösung der Verbindung von Natrium mit Wolframsäure. Derartig vorbereitete Körper vermögen längere Zeit den Flammen zu widerstehen und werden, dem Feuer ausgesetzt, nur leicht angekohlt.

Kosaken vor der Himmelsthür. Ein türkisches Blatt parodirt die amtlichen Kriegsbulletins aus dem russischen Hauptquartier mit folgender hübschen Parabel: Zwei Kosaken stellen sich eines Tages bei dem Himmelsthor ein und begehren Einlaß. Der heilige Petrus fragt: „Wer seid ihr und woher kommt ihr?“ — „Wir sind zwei Kosaken“, antworten sie, „welche am 13. August in der Schlacht gefallen sind.“ — Das ist eine Lüge“, poltert der alte Himmelschließer, indem er ihnen den Rücken kehrt, „denin das amtliche Bulletin über die Schlacht am 13. August weiß nur von Einem gefallenem Kosaken.“

Vermischtes.

Goldene Sprüche. Wenn Deine Fähigkeiten für Dein Amt nicht aufreichen, so laß dich mit jährlich 6000 Thaler pensioniren und danke dem Himmel, daß Du in einem geordneten Staate lebst.

Es ist im Allgemeinen nicht gut, daß der Mensch allein sei, aber in speziellen Fällen doch.

Wenn Du irgendwo gutes Wasser entdeckst, so lasse das Bier stehen und trin'e Wein.

Der russische Bäcker eröffnete seinen Schrant neben dem deutschen Bäcker und sagte freundlich: Sei ohne Sorge, Du sollst Dein Brod behalten!

Die einzige Form, in der man noch die volle Wahrheit sagen kann, ist die Lüge.

Es gibt im menschlichen Leben Dinge, die sich nicht sagen, sondern nur fühlen lassen, z. B. Pügel.

Es giebt Leute, die sich eine Brille aufsetzen und doch nicht hören.

Moses war der einzige Mensch, welcher die zehn Gebote gehalten hat, als er vom Sinai herabkam.

Eugen Sue ist unbedingt der populärste Schriftsteller Europa's. Noch gestern sah man auf der Promenade mindestens fünfzig Damen, welche alle Geheimnisse von Paris trugen.

Blattkalender für den Landwirth 1878. Der uner-müdlich thätige Herausgeber der drei landwirthschaftlichen Zeitschriften: „Wiener landwirthschaftliche Zeitung“, „Der Praktische Landwirth“ und „Der Oekonom“, Herr Hugo H. Hirschmann, hat soeben unter dem in der Ueberschrift angeführten Namen einen ebenso originellen als eleganten und praktischen Blockkalender für die Landwirthe erscheinen lassen, der sich wohl bald um so rascher auf dem Tische jedes Landwirthes befinden wird, als er mit Rücksicht auf seinen Umfang, seinen Inhalt und seine Ausstattung ungläublich billig ist. Für jeden Tag des Jahres ist ein eigenes Blatt bestimmt, welches das Datum, den Kalender der Katholiken, der Protestanten, der Griechen und Russen, der Juden und Türken, und zwar in nie dagewesener Vollständigkeit, ferner einen landwirthschaftlichen Geschichtskalender und in Form von eben so hübsch ausgestatteten als reich illustrierten Annoncen einen Faunlerzer für den Landwirth enthält, die, der Saison entsprechend, denselben machen, was er eben für seine Wirthschaft anzukaufen oder sonst zu beschaffen hat. Der Kalender, elegant adjustirt, ist zum stellen und hängen eingerichted und in der That ein Unicum in der Katenderliteratur. Derselbe ist gegen Einsendung von fl. 1.— (franco mittelst Postanweisung) an die Administration des Blattkalenders, Wien, 1., Dominikanerbaese 5, zu beziehen. Wir empfehlen ihn unseren Lesern aus dem Kreise der Landwirthe wärmstens.

Wir machen hierdurch auf die im heutigen Blatte stehende Annonce der Herren **Kauffmann & Simon** in **Hamburg** besonders aufmerksam. Es handelt sich hier um Original-Loose zu einer so reichlich mit Haupt-Gewinnen ausgestatteten Verloosung, dass sich auch in unserer Gegend eine sehr lebhaftige Beteiligung voraussetzen lässt. Dieses Unternehmen verdient das volle Vertrauen, indem die besten Staatsgarantien geboten sind und auch vorbenanntes Haus durch ein stets streng reelles Handeln und Auszahlung zahlreicher Gewinne allseits bekannt ist.

Hamburg, den 4. Dezember 1877.

Markt-Bericht

von L. Jacobius & Söhne in Berlin-Hamburg.

Weizen: feiner, weißer, polnischer bis M. 260 bezahlt, geringere Waare M. 220–250, österreichischer, russischer und rumänischer M. 200–250.

Roggen: Rigo und Petersburger M. 150–155, Galatz, Odessa, Nicolajeff M. 150–160.

Gerste: Rumänische und galizische M. 150–185, böhmische und mährische M. 190–205, ungarische M. 185–192, feine ungarische M. 190–215.

Hafser: Russischer M. 135–169, böhmischer M. 170–176.

Bohnen: Kleine (ungarische) M. 12–12.50, grössere bis M. 17 per 50 Kilo.

Erbisen: (Futtererbisen) M. 170–180, gelbe und grüne Kocherbisen M. 210–230.

Kleesaat: weiss, alt, M. 40–50, neu, M. 65–90, roth, alt, M. 30–45, neu, M. 50–55.

Alsike: M. 65–105.

Mutterkorn: M. 100–105.

Eier: Die Zufuhren waren nicht gross und wurde zum Preise von M. 3.50 per Schock schnell geräumt. Falls die Ankäufe nicht grösser wurden, ist eine baldige Preissteigerung wahrscheinlich.

Butter: Es bleibt für geringere Sorte Butter ziemlich gute Nachfrage und ist galizische Waare zum Preise von M. 60–62, feine ungarische M. 64–66, feine polnische M. 65–67, russische Waaren M. 57–60 zu begeben.

Canthariden: M. 465–470 pr. 50 Kilo.

Petroleum: Locowaare, M. 11.10 pr. 50 Kilo incl. Fass.

Spiritus: rectific. Kartoffelspiritus M. 46–50 pr. 100 Ltr.

Fruchtpreise vom 7. Dezember 1877.

Roggen per 100 Kilogr. Neu	fl.	7.—	7.10
Weizen „ 100 „	„	8.25	10.25
Gerste „ 100 „	„	6.50	7.25
Hafser „ 100 „	„	4.25	5.25
Mais „ 100 „	„	—	—
Erbisen „ 100 „	„	7.25	9.25
Linlen „ 100 „ Neu	„	7.—	11.—
Fisolen „ 100 „	„	9.—	10.—
Erdäpfel „ 100 „	„	2.25	—

Die in **Ofen** am 1. Dezember gehobene Zahlen:

38, 50, 34, 7, 88.

Die nächste Ziehung ist am 15. Dezember 1877.

Die in **Prag** am 5. Dezember gehobene Zahlen:

74, 83, 43, 10, 58.

Die nächste Ziehung ist am 19. Dezember 1877.

tes.

Deine Fähigkeiten für
laß dich mit jährlich
auf dem Himmel, daß
e lebt.

icht gut, daß der Mensch
llen doch.

es Wasser entdeckt, so
e Wein.

hnete seinen Schrank
d sagte freundlich: Sei
rod behalten!

der man noch die volle
üge.

eben Dinge, die sich
lassen, z. B. Pfingel.

sine Brille aufsetzen und

Mensch, welcher die zehn
n Sinai herabkam.

der populärste Schrift-
schah man auf der Pro-
amen, welche alle Ge-

lwirth 1878. Der uner-
drei landwirthschaftlichen
schaftliche Zeitung". „Der
r Oekonom". Herr Hugo
dem in der Ueberschrift
originellen als eleganten
die Landwirthe erschei-
um so rascher auf dem
n wird, als er mit Rück-
nhalt und seine Ausstat-
jeden Tag des Jahres ist
ches das Datum, den Kan-
stanten, der Griechen und
und zwar in nie dagewe-
nen landwirthschaftlichen
von eben so hübsch aus-
annonen einen Fanulener
der Saison entsprechend,
für seine Wirthschaft an
hat. Der Kalender, ele-
hängen eingerichtet und
atenderliteratur. Derselbe
(franco mittelst Postan-
es Blattkalenders, Wien,
hen. Wir empfehlen ihn
er Landwirthe wärmstens.

die im heutigen Blatte
Kauffmann & Si-
rs aufmerksam. Es han-
zu einer so reichlich mit
erlösung, dass sich auch
ante Betheiligung voraus-
n verdient das volle Ver-
trantien geboten sind und
ein stets streng reelles
her Gewinne allseits be-

den 4. Dezember 1877.]
ericht

in Berlin-Hamburg.
saischer bis M. 260 bezahlt,
250, österreichischer, rus-
M. 206-250.
rger M. 150-155, Galatz,
-160.
litzische M. 150-185, bö-
190-205, ungarische M.
M. 190-215.
-169, böhmischer M. 170
e) M. 12-1250, grössere
70-180, gelbe und grüne
-80, neu, M. 65-90, roth,
0-55.
icht gross und wurde zum
Schock schnell geräumt.
t grösser wurden, ist eine
abscheulich.
gere Sorte Butter ziemlich
litzische Waare zum Preise
garische M. 64-66, deu-
sische Waaren M. 57-60
o pr. 50 Kilo.
11-10 pr. 50 Kilo incl.
titus M. 46-50 pr. 100 Ltr.

Dezember 1877.
fl. 7.- 7.10
8.25 10.25
6.50 7.25
4.25 5.25
7.25 9.25
7.- 11.-
9.- 10.-
2.25 —.-

ber gehobene Zahlen:
7. 88.
15. Dezember 1877.
ber gehobene Zahl:
10. 58.
19. Dezember 1877.

Eperies, den 7. Dezember.

In der vorigen Nummer unseres Blattes brach-
ten wir die Nachricht, daß die Neuwahl der Komitats-
beamten nach erfolgter Konstituierung des neuen Aus-
schusses, in Gemäßheit des betreffenden Congregations-
beschlusses, am 13-ten des Monats stattfinden soll.

Zugleich bemerkten wir, daß es in der auf die
vorzunehmenden Restaurationen Bezug habenden Mi-
nisterialverordnung zwar heißt, daß dieselben erst nach
dem 15-ten d. M. vorgenommen werden zu haben,
daß jedoch diese Abweichung von dem durch die be-
tragte Verordnung festgesetzten Termine, in dem Um-
stande sein Motiv fand, daß der Oberhaupt des Sáro-
ter Komitates zugleich Oberhaupt des Zipier Komita-
tes ist und folglich auch dort die Wahl zu leiten
haben werde.

Alles gab sich nun der Hoffnung hin, daß die
in den betreffenden Interessirten Kreisen schon seit Wo-
chen vorhergehende Aufregung zur Zeit der bevorstehen-
den Weinachtsfeier sich bereits völlig gelegt haben wird
und die gewählten Beamten in der angenehmen Lage
sein werden, sich des Christabends in vollster Seelen-
ruhe zu erfreuen.

Im Buche der ministeriellen Vorrichtung stand es
aber anders geschrieben, und den Wahlcandidaten war
das Loos vorbehalten, ihre Combinationen, Abnungen
und Hoffnungen noch zwei volle Wochen über den
bereits festgesetzten Zeitraum hinaus, heranzutragen.

Denn kaum hatte sich die Kunde von dem
13-ten Dezember im Komitate verbreitet als mitter-
weile ein Telegramm des Oberhauptes eintraf, dem-
zufolge das Ministerium den auf die Festlegung des
erwähnten Zeitraumes bezüglichen Congregationsbe-
schluß nicht bekräftigte.

Die neue und überraschende Nachricht verbreitete
sich mit Blitzenfchnelle und machte allenthalben
Sensation.

Man fragte sich, was wohl das Motiv dieses
ministeriellen Veto's sein könne; doch war niemand
in der Lage hierüber mit Bestimmtheit Aufschluß er-
theilen zu können.

Wir unerlerit, theilen vollkommen Derer Mei-
nung, die am richtigsten anzunehmen glauben, daß der
Minister des Innern sein Ansehen durch die, obzwar
völlig harmlose, andererseits aber, durch die Umstände
zur Genüge motivirte Abweichung von seiner Verord-
nung gefährdet sah und somit für nothwendig erachtete,
dasselbe mittelst eines fathegorisch ausgesprochenen
Machtwortes unbeintraglich und starr aufrecht zu
erhalten.

Somit kann in der That kein plausible Grund
ausfindig gemacht werden, welcher die Nothwendigkeit
einer solchen Maßregel darzulegen geeignet wäre.

Ist aber wirklich dies der Fall, so scheint ande-
restheils der Komitatsauschuß Grund zu haben, sich
hiedurch empfindlich berührt zu fühlen.

Doch wie dem immer sei, das Wort ist nun
einmal ausgesprochen und es bleibt nichts anderes
übrig als sich willig zu fügen.

Überdies wird der Komitatsauschuß, dessen Man-
dat ohnehin von nur mehr kurzer Dauer ist, die Härte
des Ministerwortes nicht mehr lange fühlen und ver-
hältnismäßig unthunlich vermerken, weil am 26-ten
d. M. sich bereits der neue Ausschuss konstituirt.

Mittlerweile wurde auch der Zeitpunkt der Neu-
wahl festgesetzt und bekannt gegeben.

Demgemäß wird die konstituierende Congregation
des neuen Ausschusses — wie bemerkt — am 26-ten
Dezember d. J., die Restauration hingegen am 27-ten
und — wenn nothwendig — an den darauffolgenden
Tagen stattfinden.

Somit ist wieder eine — wenn auch nicht allzu
lange — Spanne Zeit gewonnen, während welcher die
verschiedenen Combinationen weiter fortgesponnen und
die Agitationen fortgesetzt werden können.

Nun, daran ist auch bisher kein Mangel. Die
Kandidaten, deren Wahl noch zweifelhaft oder nicht
ganz sicher ist, wissen wohl, daß man sich in einem
konstitutionellen Lande und unter den obwaltenden
Zuständen rühren und — wenn nöthig — herumtum-
meln müsse, um nicht ein Feld zu finden, auf wel-
chem bereits Competenten die Saat ausgestreut haben.

Wer Früchte ernten will, muß zeitig säen, heißt
es im Sprichworte, welches sich in Fällen, wie der
gegenwärtige ganz vorzüglich zu bewahrheiten pflegt.

Und da jeder Competent seine Verwandten und
Freunde hat, so ist es natürlich, daß dieselben auch das
ihre thun, um die Wahl und den bis zu derselben
noch übrig bleibenden Zeitraum zu einem möglichst
lebhaften zu gestalten.

Qui vivra, verra!

Correspondenzen.

Sebes-Kellemes, 6. Dezember 1877.

Daß auch das heutige — seinem Ende entge-
gengehende — Jahr viel zu wünschlich übrig gelassen,
daß auch heuer Menschenklaffen vorhanden, die um
deren arbeitsliches Leben zu fristen, den Unterschied von
„Mein und Dein“ zu verkennen sich veranlaßt sehen,
geht aus dem Umstande deutlich hervor, daß wie immer
um diese Zeit, auch heute Einbruch und Diebereien
an der Tagesordnung stehen; so daß derjenige nur von
Glück zu sagen weiß dem in der Nacht die Kammer
nicht erbrochen, der Wintervorrath nicht ausgeleert
wurde.
Schöne Lieder weiß besonders der unferige —
seit Kurzem schwerheimgesuchte — Det davon zu
singen.

Ruhig und sorglos geht nämlich der erliche Ja-
milienvater nach mühsollem Tagewerk zu Bette, und
händeringend, fliegend, jammernnd sucht er des Morgens
seine während der Nacht verschwundene Habe. Allein
umsonst! Denn was einmal abhanden gekommen, sieht
der Eigenthümer immer wieder!

Die Gehechlichkeit mit der die Diebestreiche
vollführt werden, wäre einer bessern Sache würdig,
auch sind die Herrn Langfinger in ihrem laubern Ge-
schäfte nicht wählerlich und tappen, und stehlen, Alles
ohne Unterschied vor der Nase hinweg.

So wurde bei einem hiesigen Wirthshäuser J.
Reinigt der Keller erbrochen und was an Getränken
und Nahrungsmitteln sich vorgefunden, ausgeraubt und
ausgeplündert; und in derselben Nacht einem hier-
wohnenden Armen alle für den Winter ausgefertigte
Arbeit weggestohlen.

Am trauglichsten aber gestaltet sich dalelbst die
sogenannte „Gänsejagd.“

Verantwortlich bildet während der langen Winter-
zeit den Hauptnahrungszweig unserer armen Ortsbe-
wohner der Gänsehandel; nun aber machen die gefähr-
lichen Nachtraubvögel gerade auf diese fetten Vögel
Jagd.

Die armen, unglücklichen Leute dadurch ihrer
legten Habe verlustig machen, ist ein Cardinalver-
brechen, das ihnen selbst der „weise Salomo“ der
hungrige Diebe in Schutz zu nehmen sich bestrebt,
nicht verzeihen würde.

In Folge dieser Thaten sahte unsere Gemeinde
den Einschuß Nachtwächter anzustellen, welche auch
für's theure Geld aufgetrieben wurden.

Doch diese Ernennung scheint den „Herrn der
Nacht“ gut zu Statten gekommen zu sein, indem die
Einwohner von den wachenden Geistern des sichern
Schuges sich bewußt ohne jeden Argwohn in Morpheus
Arme sich begeben, wo sodann die Erstere nach Gut-
dünken schalten und walten.

Denn auch dieser Tage stand bei uns fest „Die
Nacht am Rhein“ und dennoch ist Herr S. Kohn um
seine Schafelle gekommen. T. K.

Namens-Verzeichniß

juner edlen Bürger und Einwohner der königl. Stadt Eperies,
welche freiwillige Beiträge für die Insdenetzung der Rechts-
Academie geleistet haben.

(Vorfetzung.)	
151. Die vereinigten Renten, jährlich 100 fl. durch 10 Jahre	1000 fl. — fr.
152. Waldman Lajos jährlich	2 — „
153. Fried Mór	50 — „
154. Nádaszay Sándor	5 — „
155. Hamborszki Bertalan	50 — „
156. Schwarz Regina	5 — „
157. Horovisz Aron	30 — „
158. Klein Jakob	20 — „
159. Zboray Sándor	5 — „
160. Spanner Lajos	20 — „
161. Deutlich Lipót	60 — „
162. Hartman Mart	1 — „
163. Kazinczy Mánó	50 — „
164. Korbner Mór k. f. Hauptman u. Betsäl-Kasern Commandant jähr- lich so lange er in Eperies bleibt	3 — „
165. Kesemarszky Károly jährlich	1 — „
166. Czirbus István	100 — „
167. Ludmann Eta	30 — „
168. Dr. Schmidt Gyula	200 — „
169. Mész Ágostyos	100 — „
170. Kadavanyi Kálmán	30 — „
171. Paulus Karoly	10 — „
172. Glisler Janos	25 — „
173. Mehrer August	50 — „
174. Dögváld Daniel	100 — „
175. Podhorányi Balint	40 — „
176. Lavotha Dóón	10 — „
177. Cibay Ignaz	10 — „
178. Szorkovszky Alajos	20 — „
179. Illisch Janos	20 — „
180. Hartman Jacob	2 — „
181. Reich Lajos	1 — „
182. Einleisch Samuels Witwe	100 — „
183. Weibel Wilhelm	5 — „
184. Gifelt Anton	10 — „
185. Zboray József	5 — „
186. Ködler August	140 — „
187. Desswffy Lajos	100 — „
188. Vobrandt J. W.	200 — „
189. Dr. Munk Heinrich	30 — „
190. Kollmann Theresia	50 — „

Summa 2690 — „
Dazu die bereits ausgewiesenen 33680 — „
Summa 36370 — „
Das Actions-Comité.

Kleine politische Rundschau.

Konstantinopel, 5. Dezember. „Agence Haus“
meldet: Nach einem Telegramm aus Sophia von 5.
Dezember wurde der gestern von den Russen neuer-
dings unternommene Angriff auf Kamarli von den
Türken zurückgeschlagen und weichen die Russen auf
ihre Linien zurück.

Nach einem Telegramm aus Schumla vom
heutigen Tage haben die Türken gestern nach heftigem
Kampfe sich Elena's bemächtigt. Die Türken erbeute-
ten mehrere Kanonen und machten eine große Zahl
russischer Gefangener.

Konstantinopel, 5. Dezember. Die Mehemed Ali
unterstehende Armee zählt bereits 80 Bataillone und
soll auf 100 Bataillone gebracht werden. Es ist die
Kide von einer neuerlichen Großvezierreise; (Edhem
Pascha soll von Saret Pascha abgelöst werden, Achmed
Besik soll von Adrianopel abgerufen und durch Djemil
Pascha ersetzt werden — Es wurden italienische Schiffe
vor Antivari gegeben; dieselben sind bereits abgeegelt;
die Nachricht, daß die Türken auf dieselben geschossen
hatten, ist unrichtig.

Konstantinopel, 4. Dezember, 3 Uhr Nachmittags.
Ein Telegramm Suleiman's über den gestrigen Sieg
bei Elena, datirt aus Ahmetli, meldet: Die türkischen
Kräfte, bestehend aus drei Brigaden, nahmen vorerst
die Position Marian, sodann successive alle russischen
Verschanzungen in der Umgebung Elena's; die Russen
hatten 16 Bataillone Infanterie und 24 Kanonen;
die Verluste der Türken waren im Vergleich zu den
Verlusten der Russen geringfügig.

Bukarest, 5. Dezember. Die „Agence Russe“
meldet: Der griechische Generalkonful, Rangabe ist in
Angelegenheit der Verschlagnahme griechischer Schiffe
im schwarzen Meere in das russische Hauptquartier
abgereist. — Der Kommandant der rumänischen Di-
vision in Com-Palanka erhielt den Befehl, den Vor-
marsch auf Widdin zu verlangsamen, um sich, wie man
sagt, mit der serbischen Division Horatovic's zu ver-
einigen — Die Bevölkerung in der Umgebung Widdin's
wurde zu den Waffen gerufen und wird in der Festung
bewaffnet werden. Die Festung zählt 12,000 Mann
Vertheidiger.

Konstantinopel, 4. Dezember. Ein Telegramm
Suleiman Pascha's bestätigt die gestern erfolgte Ein-
nahme der Positionen von Elena durch den General
Khad Pascha; die Russen wurden vollständig geschlagen,
verloren elf Kanonen, zwanzig Riflen Munition und
300 Gefangene, worunter ein Oberst und 3 Kapitane,
ferner 3000 Tode und Verwundete, worunter viele
Offiziere; der Rest der russischen Streitmacht, welche
den rechten Flügel der Armee des Czarewitsch bildete,
flüchtete in der Richtung gegen Tirnova.

Tagesneuigkeiten.

Das Namensverzeichnis der Mitglieder des Co-
mitatsauschusses veröffentlichen wir an anderer Stelle.
Daselbe dürfte im Hinblick auf die bevorstehende
Neuwahl des Beamtenkörpers vielen willkommen sein.
In der Angelegenheit der städtischen Wasser-
leitung hat Herr v. Benzur ein Memorandum aus-
gearbeitet, welches ein reiches, und bei Gelegenheit
seiner Zeit verwendbares Material enthält.
Wir veröffentlichen dasselbe als Schlusswort in
dieser Angelegenheit, mit welchem diese vorläufig ab-
geschlossen erscheint.

Theater. Vorgestern gelangte die Operette Annot
zur Aufführung und kann die Vorstellung als eine
recht gelangene bezeichnet werden.

Frau Kornelie Prielle-Szardahelyi, eine unserer
bedeutendsten Bühnenkünstlerinnen, ist hier eingetroffen,
und beginnt heute, Samstag, den Cyclus ihres Gast-
spiels, welches vier Vorstellungen umfassen wird.

Die Kunstleistungen der Frau Kornelie Prielle,
leben noch viel mehr im Gedächtnisse unseres Publi-
kums als daß es nothwendig wäre, zu der einfachen
Anzeige unsererseits etwas hinzuzufügen.

Feuer in der Westentafche Einem Herrn, der
die keineswegs nachahmungswürdige Gewohnheit hatte,
in der Westentafche Streichhölzer zu unterbringen,
passirte jüngst das Malheur, daß sich dieselben dort
entzündeten. Das Gilet fing Feuer und mußte rasch
heruntergerissen werden, sonst wäre leicht ein größerer
Schaden zu beklagen gewesen. Viele Notiz möge allen
als Mahnung dienen, die gleich dem betreffenden
Herrn die üble Gewohnheit haben, ihre Westentafche
mit Streichhölzern zu füllen, ohne dieselbe gegen
Feuersgefahr zu assureiren.

Vocation. Grundbesitz des Koloman Papp.
Schätzwerth 93750 fl. Badium 20 pSt. Am 11. Feb-
ruar 1878, Vormittags 9 Uhr. im
hiesigen Grundbuchsamte.

Nyiltér.*

Kötelelessémmek ösmerem, de a beesület is
ugy kívánja, hogy barátimnak, és ösmerőseimnek
köztudomására juttassam, — miszerint Kosuth
Elek ur varannói lakos és szbirói segéd magáról
és az illem szabályairól megfejeltekeze s hivata-
lának méltóságában elbizakodva, a járási szbiró-
ság hivatalos helyiségében — mtvelt éंबरhez
nem illő hencgő beszédeivel megbántott, s midón
ezen eljárásért kérdőre vonatám s az ügynek
lovagias uton leendő elintézését szorgalmaztam,
külömbözü ürügyek alatt a lovagiasság nem en-
gedte bizonytalan időre elodázgatja, illetve a lov-
agiasságnak megfelelő elégtételt adni vonakodott.
Midón ezen esetet köztudomására hozni ön-
magam iránti kötelelessémmek tartom. — teszem
azt azért, nehogy mellem baljárt disztó s hosszas
katonai szolgálatom alatt nyert és bátorságomat
igazolól jeleimet porba ejtsem, és grvavasággal
vádoltassam.

Füzy István.

* Az ezen rovat alatt közlet-ekért sem alak, sem tar-
talom tekintetében nem vállal felelősséget a szerk.
Felelős szerkesztő: Kiss Géza.
Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankegyilet.

Hirdetmény.

Alólírott városi választmány részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az 1878 évi városi virilisták névsorának az 1871. évi XVIII. törvény cikk 35. szakasza értelmében leendő megállapítása s illetőleg kiigazítása céljából folyó évi decemberhó 13-ik napján d. e. 9 órakor a városház tanácstermében nyilvános ülés fog tartatni.

Miről mindazok, kik a legtöbb adót fizetők névsorába való felvételre s illetőleg adójuknak kétszeres beszámítására igényt tartanak, azon megjegyzéssel értesíttetnek, hogy fenti napon e részbeni törvényes jogaikat érvényesíthetik.

Eperjesen, 1877. évi decemberhó 1-jén, az 1878. évi városi virilisták névsorának megállapítása céljából közgyűlésileg kiküldött választmány.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására hozni, miszerint **ügyvédi irodámat f. évi december 5-től kezdve Eperjesen, a főtécán fekvő Zsitkovszky-féle házban megnyitottam.**

Kelt Eperjesen, 1877. decemb. 6.

Szalyovich Imre,
köz- és váltó-ügyvéd.

Ich beehre mich dem P. T. Publikum zur Kenntniß zu bringen, daß ich meine **Advokaten-Kanzlei vom 5. Dezember l. Jahres in Eperies, auf der Hauptgasse, im Zsitkovszky'schen Hause eröffnet habe.**

Eperies, den 6. Dezember 1877.

Emerich Szalyovich,
Advokat.

Gefertigte macht den geehrten Damen die höfliche Anzeige, daß sie alle Gattungen **Damen-Kleider zur Anfertigung** nach dem neuesten Muster, oder zum Zuschneiden übernimmt.

Wohnung: Grabengasse im v. Melior'schen Hause. Um zahlreichen Zuspruch bittet Achtungsvoll

216 **HERMINE HAMMER.**

Kundmachung.
Dividenden pro 1877 der Allgemeinen Versorgungs-Anstalt in Wien (für Einlagen nach den alten Statuten) vom 2. Jänner 1878 angefangen, bei der Cassa des Eperieser Bankvereins in Eperies zu beheben.

Jahres-Gesamt	C l a s s e									
	I.		II.		III.		IV.		V.	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
1825	24	52	29	8	63	—	525	—	—	—
1826	21	5	26	84	63	—	—	—	—	—
1827	19	76	25	35	63	—	—	—	—	—
1828	14	62	18	26	32	62	—	—	—	—
1829	14	40	16	84	30	97	525	—	—	—
1830	13	36	15	87	28	31	—	—	—	—
1831	13	91	16	85	28	98	82	1	—	—
1832	13	67	15	97	20	62	251	60	—	—
1833	13	37	15	34	22	93	181	45	—	—
1834	13	29	14	90	21	16	72	52	—	—
1835	13	17	14	51	21	84	63	—	—	—
1836	12	29	14	16	19	70	59	23	—	—
1837	12	48	14	84	19	87	63	—	—	—
1838	12	46	13	95	19	45	63	—	—	—
1839	12	46	14	6	19	29	63	—	—	—
1840	12	27	14	29	18	74	63	—	325	97
1841	12	26	14	32	17	30	47	87	—	—
1842	12	2	13	64	16	77	40	66	76	9
1843	11	81	13	68	18	25	48	31	111	99
1844	11	93	13	91	16	78	47	84	100	67
1845	11	77	13	45	16	77	39	38	140	47
1846	11	76	13	51	16	72	36	68	440	77
1847	11	57	12	88	16	44	37	80	63	—
1848	11	10	12	78	17	64	35	41	63	—
1849	11	44	13	23	16	53	34	96	63	—
1850	11	18	13	71	17	51	30	93	63	—

Commandite der Allgem. Versorgungs-Anstalt. Eperieser Bankverein.

Bei der Wittve L. Fränkels zu Hasgut, ist aus freier Hand eine **Spiritus-Brennerei** mit einem Kessel täglich von 20—24 Kübel zu brennen, wie auch alles dazu gehörige Gebinde im neuen Zustande zu verkaufen. — Näheres bei der Eigentümerin dafelbst.

217

Grösster Weihnachts-Bazar!

in Puppen
und anderen Spielwaaren für Kinder,

so wie in Holz-, Leder-, Bronze- und Meerscham für Erwachsene,
empfehl einem P. T. Publikum die Galanterie-, Nürnberger- und Specereiwaaren-Handlung des **J. ELISCHER,**
in Eperies, neben der kön. Post.

Die Fleischgabella der istr. Cultus-Gemeinde zu Eperies wird **Sonntag, den 9. d. M. um 9 Uhr Vormittags, im Schullokal in öffentlicher Licitatiön an den Meistbietenden verpachtet werden.**
Die Pachtbedingnisse können stets beim Gemeindepräfidium eingesehen werden. Pachtlustige, mit entsprechendem Neugeld versehen wollen sich recht zahlreich und eifrig betheiligen.
Eperies, im Dezember 1877. 221
W. Weiss, Notär. **Dr. Glück,** Präses.

Weihnachts-Bazar.

Wie alljährlich, war ich bemüht mein **Kinderspielwaaren-, Meerscham- und Ledergalanteriewaaren-Geschäft** zu fortsetzen, welches ich den Hohen Herrschaften offerire.

218 Achtungsvoll 1—3
A. Zelinka,
neben der grossen Kaserne, in Eperies.
Auswärtige Aufträge werden pünktlich besorgt und auf das Reellste effectuirt.

LUDWIG SPANNER,

Kupferschmied in Eperies, Obere Vorstadt Nr. 115, vis-à-vis der Stadt. Mühle, im eigenen Hause,
empfehl sich zur Anfertigung aller Gattungen **Spiritus-Apparate, Feuerspritzen, kleine Kupfer-Arbeiten, sowie Eisenarbeiten, etc.**
Auch übernimmt er alle in dieses Fach schlagende Reparaturen unter **Garantie,** zu den solidesten Preisen.
225 1—3

FERDINAND SCHUSTEK,

Buchbinder in Eperies,
Hauptgasse Nr. 14, im v. Mérey'sshen Hause,
empfehl sich zur Anfertigung von **Buchbinder- und Galanterie-Arbeiten** jeder Art.
Lager aller Gattungen Gebetbücher.
Schließlich übernimmt er die Anfertigung aller Gattungen **Waschgoldrahmen sammt Glas**
zu den solidesten Preisen. 1—3

Pachtung.

In dem von Eperies fünf viertel Stunden entfernt liegenden Orte **Alsó-Asguth** ist ein aus mehreren Hundert Joch bestehendes commassirtes Gut, in Folge Ablebens des bisherigen Pächters, **vom 1-ten April 1878 auf mehrere Jahre in Pacht** zu geben, wobei bemerkt wird, daß die daselbst neu errichtete Branntweimbrennerei, sowie sämtliches Inventar von den Erben des bisherigen Pächters abgekauft werden kann. Näheres ist zu erfahren bei Herrn **Julius Both** in **Siroka,** oder aber beim unterfertigten Eigenthümer in **Alsaguth.**
213 3—3 **Thomas Both.**

Előfizetési felhívás!

1878. január 1-jén egy új egész évi előfizetést nyitunk a 8-ik évfolyama **„Sorsolási tudósító“-ra.**
Hiteles sorsolási tudósító osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolando állam- és magánkötelezvényekről, vasuti-, gőzhajózási- és ipar-részvények és elsőbbségi kötvényekről záloglevelekről stb. stb.
Szakirat bank-, pénz- és vasuti ügyekről.
A Sorsolási tudósító magyar-német szövegben havonként 3—4-szer jelenik meg, esetleg gyakrabban is, és pedig közvetlen minden jelentékenyebb huzás után; könnyen érthető és célszerű tabellás attekintessel közli a hiteles huzásjegyzeteket és maradványokat t. i. a kisorolt de még át nem vett nyereményeket, s illetően a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetlen közlöny.
211 **Előfizetési feltételek:** 3—6 bérmentesen házhoz küldve vagy posta útján egy egész évre 3 frt. — kr.
Az előfizetés legcélszerűbben egy 5 krajcáros postautalvánnyal eszközölhető, a címet, névalírást és utolsó posta-állomást kérjük értelmesen olvashatóan.
A „Sorsolási tudósító“ kiadóhivatal
Budapest, Dohány-utca 5. sz.

Ein billiges Hypothekar-Darlehen

von mehreren Tausend Gulden wird auf **ersten Satz** zu vergeben gesucht.
Nähere Auskunft erteilt **Colomann v. Zsarnay,**
Advokat in Eperies. 215

Man biete dem Glücke die Hand!

375,000 R.-Mark, oder 218,750 Gulden
Haupt-Gewinn im günstigen Falle bietet die allernueste grosse Geld-Verloosung, welche von der hohen Regierung genehmigt und garantirt ist.
Die vortheilhafte Einrichtung des neuen Planes ist derart, daß im Laufe von wenigen Monaten durch 7 Verloosungen **46,200 Gewinne** zur sicheren Entschädigung kommen, darunter befinden sich Haupttreffer von ev. **R.-M. 375,000,** oder **fl. 218,750 S. W.,** spec. aber

1 Gewinn a R. 250,000	1 Gewinn a R. 12,000
1 Gewinn a R. 125,000	23 Gewinne a R. 10,000
1 Gewinn a R. 80,000	3 Gewinne a R. 8000
1 Gewinn a R. 60,000	27 Gewinne a R. 5000
1 Gewinn a R. 50,000	52 Gewinne a R. 4000
1 Gewinn a R. 40,000	200 Gewinne a R. 2400
1 Gewinn a R. 36,000	410 Gewinne a R. 1200
3 Gewinne a R. 30,000	621 Gewinne a R. 500
3 Gewinne a R. 25,000	706 Gewinne a R. 250
3 Gewinne a R. 20,000	22635 Gewinne a R. 138
7 Gewinne a R. 15,000	etc. etc.

Die nächste erste Gewinnziehung dieser großen vom Staate garantirten Geld-Verloosung ist amtlich festgesetzt und findet **schon am 12. u. 13. December d. J. satt** und kostet hierzu **1 ganzes Original-Los nur Mark 6** oder **fl. 3 1/2 S. W.**
1 halbes " " " 3 " " 1 3/4 " " "
1 viertel " " " 1 1/2 " " 90 fr. " "
Alle Aufträge werden sofort gegen Einzahlung, Post-einzahlung oder Nachnahme des Betrages mit der größten Sorgfalt ausgeführt und erhält Jedermann von uns die mit dem Staatswappen versehenen Original-Lose selbst in Händen.
Den Bestellungen werden die erforderlichen amtlichen Pläne gratis beigelegt und nach jeder Ziehung senden wir unseren Interessenten unaufgefordert amtliche Listen.
Die Auszahlung der Gewinne erfolgt stets prompt unter Staats-Garantie und kann durch directe Zusendungen oder auf Verlangen der Interessenten durch unsere Verbindungen an allen größeren Plätzen Oesterreich's veranlaßt werden.
Unsere Collecte war stets vom Glücke begünstigt und hatte sich dieselbe unter vielen anderen bedeutenden Gewinnen oftmals der ersten Haupttreffer zu erfreuen, die den betreffenden Interessenten direct ausgehahlt wurden.
Voranschichtlich kann bei einem solchen auf der solidesten Basis gearündeten Unternehmen überall auf eine sehr rege Betheiligung mit Bestimmtheit gerechnet werden, man beliebe daher schon der nahen Ziehung halber alle Aufträge baldigt direct zu richten an
Kaufmann & Simon,
Bank- und Wechsel-Geschäft in Hamburg
199 Ein- und Verkauf aller Arten 2—2
Staatsobligationen, Eisenbahnaetien u. Anlehenlosse.
P. S. Wir danken hierdurch für das uns seither geschenkte Vertrauen und indem wir bei Beginn der neuen Verloosung zur Betheiligung einladen, werden wir uns auch fernerhin Bestreben, durch stets prompte und reelle Bedienung die volle Zufriedenheit unserer geehrten Interessenten zu erlangen.
D. O.